

poega, — Sem, Ham ja Jewet — kes olli
nende iissa?"

Leht arwas ja arwas, ei tuinud eggat tul-
nud mele. Wimaks passus ta aega, kodd
selle raske tükki ülle játrele móttelda.

„Ülle home enne lõunat jálle", útles öp-
petaja lahkesti, „ja mótle senni illuste jár-
rele." — Koolmeister láks.

Koddo rákis ta omma Lenule, kui ausaste
ta kassel läbbi sanud, muud kui ühte - ainust
küssimist polle ta kostata móistnud: Noal olla
Kolm poega — Sem, Ham ja Jewet — kes
olla nende iissa?

„Sa olled ikka ka nattoke juhm!" útles
Lehhe teine pool, „kas sa tödeste ni kohtlane
olled? — Ülleoea Mihkel on kolm poega, —
Hans, Peter ja Jaak — kes nüud on nende
iissa?"

„Ah jah, tössi kül", „útles Leht, — „núud
ma tean."

Teisel hommikul kello 8 seisid koolmeister
öppetaja toas. Öppetaja aastus kambrisid wálja
ja küssisid naerates: „No kas olled núud wálja

sanud? — Noal olli kolm poega, kes olli
nende iissa?"

„Ülleoea Mihkel!" wästas koolmeister, ja
ollti süddamest römus, et arwas õiete kostnud
ollewad.

Wägga móistlik nõu.

Üks jodik olli kaupmehhele paljo wõlgo, ja
ei olnudki temmast maksjad lota. — Kaupmees
teggi lühikesse nalja, laksid tedda torni panna,
kuhho ta senni piddi jáma, kinni keik wõlg
piddi tassa sama, — selle wišiga, et igga pá-
wa istumissega temma wõllast 1 rubla ja 4
kopp. mahha piddi minnema. Peale sedda
piddi kaupmees temma eest veel 50 kopp. pá-
was sõma rahha makšma.

Mõnne páwa párrast passus wang kaup-
meest ennese juttule. — Ta útles kaupmehhele:
„Kas teate, laške mind õige wangist lahti, —
arwage minno wõllast iggapáaw 54 kopp. mah-
ha ja 50 kopp. makske mulle wálja, se teeb
just 1 rubla ja 4 kopp., sõgi rahha jáāb teile
veel kassutés, — mis t'e arwate, sedda wiši